

Aage Fogh: Det er selvfølgelig ikke med noget Udtryk for Glæde, jeg skal behandle disse Lovforslag, men vi erkender Nødvendigheden af, at Finansministeren faar Penge, og derfor kan jeg straks sige, at vi vil være villige til i et Udvalg at behandle Forslagene med Velvilje, og naar vi dér har faaet en Oversigt over det Antal Kroner, der er Brug for, vil vi medvirke til at stille dem til Raadighed.

Det bekræftes ved disse Forslag, hvad jeg i hvert Tilfælde gav Udtryk for før Valget, at uanset hvad Finansministeren kom til at hedde, ogsaa nogenlunde uanset hvad Partifarve han fik, kunde vi vente, at Skatterne vilde blive opretholdt. Det er slaaet til saa nær, at det eneste, der frigives her, er Ispindene. Og dér skal jeg for mit Vedkommende sige, at det var i og for sig ikke *den* indirekte Afgift, jeg helst havde set forsvinde; der er andre Afgifter, jeg hellere vilde se forsvinde end Ispindeafgiften, men jeg skal dog ikke stille noget Forslag eller Krav om, at man tager denne Form for Beskatning op igen.

I Lovforslaget angaaende Pelsvarer og Pelskind ændres kun Aarstallet, medens det ikke har været muligt at gennemføre den Ændring, vi drøftede saa stærkt under Udvalgsbehandlingen, da vi vedtog Loven forrige Gang. Jeg beklager, at det ikke har været muligt. Det forekommer mig, at det vilde have været en meget stor Besparelse for Administrationen, hvis vi kunde have lagt Skatten ude hos Pelsberederne, men jeg forstaa, at man fra Erhvervenes Side, baade Pelsdyravlerne, Pelsberederne og Pelshandlerne, har haft et Ønske om at beholde Skatten i den Form, hvori den nu er anlagt, og saa maa vi jo bøje os derfor.

I Forslaget om midlertidige Toldafgifter staaer der i § 3, at Loven træder i Kraft den 1. April 1948, men der er ikke fastsat noget om, hvornaar den udløber, hvilket er Tilfældet for de andre Lovforslags Vedkommende. Jeg benytter Lejligheden til at spørge den højtærede Finansminister, om det ikke kunde være rimeligt, at denne Lov angaaende Toldafgifter ogsaa havde en bestemt Løbetid. Det er i hvert Fald for vort Vedkommende ikke sikkert, at vi, naar de økonomiske Forhold bliver andre, end Tilfældet er i Dag, ogsaa vil vedstaa de Bevillinger, som vi vil være med til at give i Dag under de foreliggende Forhold i den Lovgivning, vi former her. Derfor synes vi, det var rimeligt, om Loven havde en bestemt Løbetid, saa man i hvert Fald var sikker paa til sin Tid at faa Lejlighed til at se paa den igen.

I Forslaget om Forlængelse af Forbrugsafgifterne er Afgiften paa Guld, Sølv og Platin foreslaaet forhøjet fra 10 til 15 pCt. med den, synes jeg, noget mærkelige Motivering, at det betaler man i Pelskat. Der maa vel ogsaa kunne anføres andre Grunde; det kan i hvert Fald ikke være en Selvfølge, at to saa vidt forskellige Varer skal beskattes med samme Procentsats. Jeg kan anerkende, at man har fritaget Ure, der ikke koster 50 Kr., for Skat; Følgen heraf vil blive, at i hvert Fald de billigste Ure, Vækkeure o. lign., bliver fritaget.

Med Hensyn til Afgiften af Spiritus er der nu i Forslaget indført den Ændring, som vi talte om, da vi sidst havde Loven til Behandling, at der maa betales Afgift af den Spiritus, der nydes af private Selskaber i lejede Lokaler. I den højtærede Finansministers Forelæggelsestale blev der sagt, at denne Afgift dog ikke kommer til at omfatte Selskaber, der afholdes f. Eks. i Aldersrente-kompleksers Lokaler og lignende. Jeg vil gerne vide, hvad dette „og lignende“ dækker. Er det Skoler og Forsamlingshuse, der tænkes paa, eller hvilke andre Lokaler kan komme ind under den lidt vidtfavnende Betegnelse: og lignende? Jeg vil ogsaa gerne gøre den Bemærkning, at det for Resten er urimeligt, at der gives disse Undtagelser over for enkelte Dele af Befolkningen; det kan vel ikke siges, at Spiritus for dem har større Betydning ved deres Fester, end den har for andre.

Til Bestemmelserne i Afsnit IV angaaende de Beløb, der afskrives paa Statens Reguleringskonto, har jeg den Bemærkning, at vi ogsaa denne Gang kan tiltræde dette, men jeg vil gerne understrege, hvad jeg sagde ved Lovens Behandling i Fjor, at vi føler os ikke forpligtede til i al Fremtid at stille Skatter af den Art til Raadighed til det Formaal, her omtales. Jeg tror, der var andre Skatter, det maaske kunde være rimeligere at anbefale her.

Jeg skal da slutte med den Bemærkning, at vi er villige til en Behandling af Lovforslagene i et Udvalg. Vi ønsker visse nærmere Oplysninger, og naar vi paa Grundlag af disse Oplysninger har dannet os et sikkert Skøn over, hvilke Penge der er Brug for, vil vi medvirke til at skaffe dem.

Alvilda Larsen: Da vi sidst havde Forslagene om Forlængelse af midlertidige Forbrugsafgifter til Behandling, i Slutningen af 1947, bemærkede Finansministeren i det høje Landsting i sit Svar til mit Partis Ordfører, at denne havde holdt en pris-